

அ-ம்புக்ககம்.

APRIL 21, 1897

VOL VIII JAFFNA. WEDNESDAY & 5 51 FT ASSILO.

கலியுகளும் சக்கைக்கை. (NO. 18 கஅகா ஏப்பேற்ஸ்டு உக்க. (இலக்கஅ

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY.

பக்ஷத்துக்கொருமுறை புதன்கிழமைகளிற் பிசரிக்கப்படும்.

NOTICE.

CEYLON TECHNICAL COLLEGE DEPARTMENTS OF

TELEGRAPHY AND ELECTRICAL ENGINEER-ING SURVEYING AND LEVELLING

Applications invited for admission to two departments of the College. Applications must be made on the Forms be obtained from the Superintendent of the College Colombo; and which contain the conditions of admission, parti-culars of fees, and subjects of the Entrance Examinations &c.

His Excellency the Governor offers for competition among the students of the ensuing course in Telegraphy and Electrical Engineering about 32 APPOINT-MENTS in the Railway and Telegraph Service of Government.

Students of the course in Surveying and Levelling who gain the Diploma of the College become eligible for registration and license under the Ordinance without further Examination.

The Entrance Examinations take place in May next and applications must be sent in May 18th 1897.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA. ORDER NISI.

Testamentary)

No.820 Jurisdiction

In the Matter of the Estate of the late Vallyammai wife of Arumukam of Karaitivu East Deceased. Kanapatippillai Arumukam of Karaitivu East Petitioner.

Vs.

Velayuthar Arumukam and his wife
Chetuppillai of Karaitivu East
Respondents.

This matter of the Petition of Kanapatippillai Arumukam of Karaitivu East praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Vallyammai wife of Arumukam of Karaitivu East coming on for disposal before Samuel Haugton Esquire, District Judge, on the 23rd day of March 1897 in the presence of Messrs Casippillai & Cahiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 23rd day of March 1897 having been read, it is declared that the Petitioner is the lawful husband of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondents or any other person shall on or, before the 23rd day of April 1897 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 23rd day of March 1897

Samuel Haugton

Samuel Haugton District Judge.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA. ORDER NISI

Testamentary
No 831
Jurisdiction
In the Matter of the Estate of the late
Sivakkolunthu wife of Eliatamby Kadiravelu of
Vannarponnai

Vyramuttu Tambiappah of Vannarponnai Petitioner.

and
Eliatamby Kadiravelu of Vannarponnai
Respondent.

This matter of the Petition of Vyramuttu Tambiappah of Vannarponnai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Sivak-kolunthu wife of Eliatamby Kadiravelu coming on for disposal before Samuel Haughton Esquire, District

Judge, on the 29th day of March 1897 in the presence of Mr. Kathiravelu Pillai Proctor on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 26th day of March 1897 having been read, it is declared that the Petitioner is the sole heir of the said intestable and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or, before the 22nd day, of April 1897 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 30th day of March 1897 Samuel Haughton

Samuel Haughton District Judge.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA ORDER NISI

Testameutary 833 Jurisdiction

In the Matter of the Last Will and Testament of the late Chinnoppillai willow of Paramu Chinnappody of Karadesvu East. Deceased

Karadeevu East Valautar Venasitamby of Karadeevu East Petitioner

1. Paramu Chinnatamby and wife 2. Chenkamalam of Karadeovu East.

This matter of the Petition of the abovenamed Petitioner praying for grant of Probate of the Last Will and Testament of the late Chinnappillai widow of Paramu Chinnappody of Karadeevu East coming on for disposal before Samuel Haughton Esquire District Judge on the 30th day of March 1897 in the presence of Mr. S. Tambyah Pillai Protor on the part of the Petitioner, and the affidavits of the Petitioner and of the attesting witnesses to the Last Will dated the 30th day of March 1897 having been read.

It is ordered that the Last Will of the late Chinnappillai widow of Paramu Chinnappody of Karadeevu East dated the 4th day of March 1897 now deposited in court be and the same is bely declared proved, unless the abovenamed Respondents or any other person shall on or before the 22nd day of April 1897 show sufficient gause to the contrary.

It is further declared that Valautar Venasitamby of Karadievu East is the Executor named in the said will and that he is entitled to have Probate of the said Will issued to him accordingly.

Signed this 31st day of March 1897

By MUEL HAUGHTON

District Judge. Respondents

8/ MUEL HAUGHTON District Judge

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY APRIL 21, 1897

EDUCATION IN CEYLON.

(Oommunicated)

Lately there have been several movements for the purpose of improving education. The Department of Public Instruction has contrived Department of Public Instruction has contrived to raise the status of teachers and the quality of the training given in schools. The Governor has shewn his inclination to give the public a hearing in educational matters by the appointment of a Board of Education for consultative purposes. The Educational Association with the learned Bishop at its head, proves

tion with the learned Bishop at its head, proves the spirit and energy which school Managers are carrying into the work of education.

But in spite of these fitful phenomena of momentary activity, the subject of education has scarcely received the thoughtful attention of either the Government or the public. No doubt, the recent movements are in themselves well-conceived and deserving of our approbation. Nevertheless, it is true that the Government have not yet commenced to perceive the more important educational needs of the people. The public, on the other hand, having been long used to a defective system, is scarcely more conscious of their own requirements. more conscious of their own requirements.

The abuse of the system is so marked in The abuse of the system is so marked in Cevlou that, in ordinary parlance, the very word "education" is used with an absurd and restricted connotation. "Education" means here learning English, and other languages and subjects taught through the medium of English in an English School The far-reaching effects of this mistaken idea was an equipment. an English School Thetar-reaching effects of the mistaken idea are so serious in our view that we think the welfare of society is being seriously threatened by them. The Versacular languages not receiving their proper attention, there are men of position and enlightenment in the native communities, who are scarcely able to read or write their own language; and the since the state of the state gular phenomenon is observable in some native households of children being made to lisp English in preference to the vernaculars. The dis-use of the native languages, involving the loss of eastern ideas, opens the way to an indiscriminate adoption of all western habits and manners without any regard whatever to their ad-aptability; and the transition from an Eastern to a Western mode of living is not only work-ing a degeneration of society in point of health, but also impoverishes it.

but also impoverishes it.

So far as the Hindus and Buddhists are concerned the vernacular literatures are the repositaries of their religious tenets and principles, and such of them as have neglected their mother-tongue, far from having adopted the religion of the West, are, generally speaking, without any saliriou.

religion of the West, are, generally speaking, without any religion.

In spite of the growing igorance of the vernaculars in fashionable circles, we may say that En ish will never become the language of the masses of Ceylon. Their religion, their manners, their customs, and simple habits of life, all requiring for their safety the integrity of their languages are too valuable possessions for them to sacrifice in order to conform to an absurd and exacting fashion. The consequence, then, of the tendency of some people to forget the vernaculars is only to create a breach between themselves and the rest of the population and to become a sort of semi-foreign race. semi-foreign frace.

Now, if we inquire how much the Government Now, if we inquire how much the Government is doing by way of encouraging vernacular studies, we find that it enforces in vernacular schools a very elementary standard of knowledge, which is little more than just necessary for purposes of reading and writing. Beyond this, the whole action of the Government is rather deterrent to than promotive of, vernacular studies. The great prizes it indirectly awards for proficiency in foreign classcal languages such as Latin and Greek, tempt well-to-do parents to teach their children those languages parents to teach their children those languages instead of the vernaculars, in their tender age; and later on in life, it is felt to be too late to study the vernaculars. These prizes (in the form of scholarships &c), in the absence of similar prizes for the vernaculars, tend, therefore, to discourage vernacular education. to discourage veruscular education.

Our readers are aware of the amount of time and labour boys are required to devote to the study of Latin in the Colombo Colleges. But how many of the boys make any practical use of their Latin lore in their avocations of use of their Latin lore in their avocations of life? Scarcely one in a hundred. In fact this knowledge is not required by any but professional men in Ceylon. Why then should the authorities of the Royal College insist upon the acquisition of that language by all the beys indiscriminately? By their doing so several brilliant students, who have no aptitude for that language or who have no early training in it, are practically shut out from that College. This is clearly not fair. Latin and Greek continued on the 4th page)

(continued on the 4th page)

क काम । क्रिक विश्वान

வரழ்கவர்களார்வானவரானினம்
கிழ் கண்புனல் வேர்களு மோங்குக
ஆழ்சதிபகெல்லாமானும்மே ***
சூழ்கலையகமுர் தயர் இர்கவே

விளம்பரம்.

இன்வியுக்கோசாலேயில் விலேப்படும் புத்தகங்கள்.

	05		# pin.
கம்ச்சிவாயம்: கூ	33	-	-
அத்திருடி கொன்றைகேர்தன் உணர்			
(33		dir
இரண்டாம் பாலபாடம்			82 3
மூன் கும் பால ாடம்			RB
**************************************			/6·O
இர்தாம் பாலபாடம	Title:		m st D
	21		00
வெரல்பு தரிசன்விட்	31		
			* (5)
பூமிசாஸ்தேரவினக்கம் இ-ம், கு-ம், எ-ம்,			
-y-0, senessis			
மறைசையக்தாகியுளை	1)	-	业团
கேண்டு முதலாவதுமுதல் கஉவது முடிய			
கீகண்டு முதலாவதமுதல் பத்தாவதமுடி ம	1	4	60
கிகன்கி கக-வது முதல் கஉ-வத முடிய			To at 2
97-11			Major Williams

இத்தைக்கொண்டு சகவரும் அறியவேண்டியது,

வாழ்ப்பாணம் தென்மராட் சி கச்சாய்க் கோயி ந்பற்றுச் சான்ரும்போக்கட்டியில் வெப்பலென் ஹங் சாணியில் ஸ்தாபனம் பண்ணப்பட்டிருக் கும் அலங்கார வேலாயுக முரு கமூர்க்கிகோயி அத்கு சஅக0 ம் ஆண்டு ஆனிமீ கக க் கேதி வேலாயுகர் அருணைசலமாகிய கான் மனேசராக கியமிக்கப்பட்டு இந்தத் திகதிவரையும் குறித்த வேவேவின் கடமையை பார்த்து கிறைவேற்றிவர் தேன். எனக்குச் சுகயில்லாமல் இருப்பதால் இர்தத் கிசதி முகண்பாக குறித்த மமேசர்வே ஸேஸ்ப விட்டு விலகிகிட்டேன்.

அகள ம் ஆன் டு) 角重量的月18下去。

வே. அந்ணசலம்.

இந்துசாதனம்.

இராணியின் வச்சிர ஜுபிலி:

மகத்துவர்தங்கிய ராணிகாயகியார் விக்டோ ரியா பெருமாட்டி இங்கிலிஷ அரசைக் கையேற் அ மகுட்சு தேச்சி தேர்பர் நெற்ற இப்பொழு து பகுடாபு ஆர்கு கசப்படியத்து இப்பாழ் த அறுபது வருஷங்களாகின்றன. இவ்வளவு காலத்திற்கு இராச்சியபாரக் தாங்கிச் செங் கோலோச்சிய அரசர் அல்லது இராணிகள் ஐ ரோப்பிய இதிகாச எல்லேச்குள் முன்னெருவரு மிருந்திருக்கவில்லு. எமது இராணியின் மூதா தையாகிய மூன்றும் தோட் ஜ் அரச வே எவரினும் கீடித்த காளம் அரசுபுரிக்தனரெனக் கவனிக்கப்பட்டுவக்தனர். ஆயின் இப்பொழுத எமது இராணியின் ஆளுகை பிவருடைய ஆளு கையினும் நீடித்துவிட்டது. ஆக2வ இஃதோர் விசேஷசம்பவமாய்க் கொண்டாடற்பாலகே. வ ருகிற ஆனிமீ உசம் கேதியன்ற இவ்வபூர்வச ம்பவத்தை கொண்டாடு தற்காக ஆங்கின துவச த்தின்கிழுள்ள தேசமெக்கணும் பற்பல ஆயத் தங்கள் கடைபெற்று வருகின்றன. STUB DIE தானிலி அம் இக்கோக்கம் காரணமாக இருகூட் டங்களேக் குட்டி எமகரசினர் சில ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கின்றனர். கஅஅஎ ம் ஆண்டு ஈடை பெற்ற இடு ம் வருட மகுடோற்சவக் கொண்டா டடத்தைப்போல இக்கொண்டாட்டம் அவ்வள அடம்பராலங்காரமுள்ள காடிராகு எனப் ப லை எண்ணிபிருந்த எண்ணத்தேற்கு மாறுய் இப் போது இத்தொண்டாட்டம் அதிலும் பன்மடங் கு கூடியதாயிருக்குமென்றே சொல்லவேண்டிய த பிருக்கின்றது. இங்கிலார்த் ஹெள்ள வர்த்தக காலோகளில் எல்லாம் வச்சிர ஜு பீசி பென்னும் சாலைகளை வக்கியத்த சாமான்களே கிறைக்கிருக் கின்றனவாம். இச்சம்பவத்தில் இவ்வளவு அக் களிப்புக்கொள்வதற்கு ஃடிக்க ஆளுகைபென்னு மொன்று மாத்திரங்காரணமன்ற. இவ்வறபது வருடக்கால எல்லேக்குள் பிரசைகளாகிய நாம டைக்கிருக்குஞ்சலாக்கியங்கள் பல. விபாபார ம், கைத்தொழில், கிருஷிகம், கல்வி, காகரீகம் ஆடுயன காளுக்குகாள் விர்த்தியடைக்குகொண் டே வர்தன. போரென்னும் மனுஷ சங்காரசரு வி இன்றியமையாக செற்சில இடங்களிலன்றி எ ளேய இடங்களில் உபயோகிக்கப்படாது குடிக ள் சேமமுற்றுவாழ்ந்தன. வெற்றிகொள்ளப்ப ட்ட சாதியாராகிய எமக்கெல்லாம் எம்மறிவுக் கும் நில்க்கும் ககுர்தபடி வேண்டிய இஷ்டங்க ள் எல்லாம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர தை ஆளுகையில் காமடைக்கிருக்கும் கண்மை எ வ்விடக்காயினும், எக்காலத்தாயினும் யாரும டைந்திருக்கவில்லே. இனிமேல் அடையக்கூடு போவென்பதும் ஐபத்தக்கிடமே. இதுமட்டோ எமது இராணியின் குணுநிசயங்களோ நிஃஎக்குக் தோறும், கேட்குக்கோறும், வாசிககுக்கோறும் ஆனர்தசக்கோஷமேகிளர்கின்றது இவர்கம்மை க்கொண்டகணவர்க்கேற்க கடந்து இல்லாச்சிரம ஒழுக்கு தவருது கடத்திய ஓர் கன்பளேவி. இரா ச்சுப்பாரத்தோடு குடும்பபாரத்தையுக் தாங்கி தாம்பெற்ற சுறுரை கல்வழியில் ஒழுகச்செய்து பாது காத்து வர்த் ஓர் சிறந்த குடும்பத்தில் வி. ஆ துலர்க்கன்ளே போன்றவர். பெயரள வில்மாத்தி ரமன்றி பேரசைகளின் இருகயங்களிலும் ஆளுகி ன்ற ஓர் பெருஞ்சீமாட்டி. இக்ககைய குணங்க ள் அமையப்பெற்ற எமது இராணிராயகத்தின் அறுபதாம்வருட மகுடோற்சவக்கொண்டாட்ட த்தை அசமகிழ்வோடும் அச்சுளிப்போடுவ் கொ ண்டாடுகல் எமது இராசபக்கி விசுவாசக்கிற்கு ஓர் அறிகு மிபாகுமன்றே. இது கிற்க, இனி இவ்வி சஷசம்பவம் எவ்வாறு கொண்டாடற்பால தெ னக்கவனிப்பாம்.

முகலாவது இத்தினத்தில் வறிஞர் செல்வர் ஆ எக்கிறத்தினரும் ஏகோபிக்குக் கொண்டா டிக் களிக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகளோச் செய்துகொ ள்ள வேண்டியது. இரண்டாவது இச்சம்பலத் தை எஞ்ஞான்றம் ஞாபகப்படுத்தக்கூடிய ஓர்ஞா பக்கின்னக்கை ஸ்காபித்தல் வேண்டியது. தர்ச்சிறப்பு, பாணவேடிக்கை முதலியன எத்தி றக்கினரையு மொருங்குசேர்க்குக் களிப்புறச் செய்வனவா தலால் அவைவேண்டியனவே .டின்ன ர்ப்பாட்டியும்போல் கூத்தம் சிறபாலார்க்குமாத் திரம் உவப்பானவையாதலால் அவையாழ்ப்பாண த் தில் வேண்டற்பாலனவன்று. அத்தினத்தில்வறி ஞரைப்போலித்தல் பசியென்னும்கோயால்வருக் தியா தோர் கொண்டாட்டத் தி லும் மனஞ்செல்லா துபாகோள் சொண்டாட்ட தத்தும் மனஞ்செல்லா இருக்கு மத்தர் பெரும்பாலார்க்கு ஆக்களிப்பையுண் டாக்கு மாதலால் அதுவே விசேஷமாய்ச் செய் யற்பாலது. இதுவே எமது இராணிக்கும் பிரீதி யாயுள்ளது. எப்பூரில் நியோகிக்கப்படும் நிரு வாகசபையார் 1இகற்கு விசேட்கவேமைளிப்பாரெ எக்காத்திருக்கின்றேம்.

யாழ்ப்பாணக்கில் ஓர்ஞாபகசின்னத்தை ஏற் படுக்குவகற்குப் போதிய பணம் சேருமென கா ம் சொல்லமாட்டேம் சேரக்கூடுமாயின் பட் டணமாளிகை (Town Hall) ஒன்ற இராணி யின்பேரில் அமை**ி**ப்பகே என்றென்பது எமது சருக்கு. எஞ்சம் பணம் இகற்குப் போதியதா பிராவிட்டால் அகளே டூ0 ம் வருட மகுடோ ந்சவ ஞாபகளின்னமாய் ஆபத்தைக்குகளி இயசாலேக் கணித்தாய் இயற்றபபட்டு முற்று திருக்கும் பிரசவ வைத்தியசாலேக்கு உபயோ கித்தல் உத்தமமாகும்.

சமாசாரம்

ச≀லகீ‰:— ஆங்காங்கு கிறமழைபெய்**த** இளக் தென்றல் வீசுகின்றசால் உஷ்ணம் சற்றேசாக்**கியா** வென்னமுத்து சுசம் முதலிய கோய்கள் வெற்றில விடங்களிலு என்டு

மெஸ் பிஷர் தகையவர்கள்—இவர் சென்ற கடை கேமுகவலக் கப்பல்மார்க்கமாகக் காங்கேயண் இறை யில் வக்திறங்கி அடுத்தகான் யாழ்ப்பாணம் வக்கு சேர் ச்தனர். வரும் வழியில் யாழ்ப்பாணம் மணியகாரணுல் கொக்குவிலில் இயற்றப்பட்டிருக்த பக்தரில் உபசரிக் கப் பெற்றனர்.

சாராயக் குத்தகை— வருடாக்தம் தோறும் இக்குத் தகையை வீற்குமாறு இப்பொழுது ஒழுங்குசெய்ய ப்பட்டிருக்கிறபடியால் இவ்வருஷக் குத்தகை வழமை போல வருகிற ஆனிமின் விஸ்ப்படாது மார்கழிமாசத் இலேயே விஸ்ப்பகும்.

திருக்கே தச்சுரம்.

து செக்கு து சர பெ.
வித்து வகிரோன் மணி ஸ்ரீ மத். க. ச. பொன்ன ம்ப லபின்றேன, வைத்தியர் ஞிமத். இராமப்பின்றோ, ஸ்ரீ. வே லப்பின்றோ மூதலியோ ருடைய கேன்விப்படி சென்ற நும் தேதி வெள்ளிக்குழமை பின்பகல் கூடிய யாழ்ப் பாணம் காட்டுக்கோட்டை ககாத்தார் கூட்டத்தில் இ ருக்கேறேச்சரத்தில் தற்காலம் இறிதாய் ஓர் விக்கேனைஸ் வரர் ஆலயம்கட்டி இவ்வருஷம் கும்பாபிலே இரை வி வரர் ஆலயம்கட்டி இவ்வருஷம் கும்பாபிலே இரை வி த்தைத் தக்க இற்பாசாரிக்கியக்கொண்டு கண்டுபிடித் தமின்னர் பெரியகோயிற்றிருப்பணி செய்யப்படவே ண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கினாறது. இந்இ

யாவிறுள்ள பலதில்வியசேஷத்திரங்களில் இப்புண்ணி சேலர்கள் பாரிப திருப்பணிகே வேகளே பெல்லாஞ் **ப்த** முடித்தொருக்கின்றனா என்பது கோபெல்லாமதி விஷையமே. இலக்கை≉யில் பாடல்பெற்றள்ள ஸ்தல ள் திரிகோணமுல் திருக்கேச்சுரமாகிய இவ்விசக் மே. இவற்றள்முக்கிய ஸ்தலத்திலிருக்க ஆலைய எ எம் கடலால் கொள்ளப்பட்டு அழிக்துபோக எஞ்சி ரூப்பது திருக்கேதிச்சுரமே. இத்தில்விய சேதுதைதிர நுப்பது தொருகை தொக்கு மே. இத்தியும் தநுமாடு டெட்டை தொருப்பணிறே இலையில், விடா முயற்சியும் தநுமாடு டெட்டை யும் பெரித் முடையை இப்புள் ணியசீலர் சன் கூசையி முருப்பதால் அத விணைசவில் இன்றிலே முக்கும் தே கேம் சொல்ல வேண்டியதில் இல் விலிலங்கரதிபத்தில் சை வசம்மிகளாயுள்ள கமக்கெல்லாம் இத்திருப்பதியே மி கவிச்சடமுடையதாதலி ஞல் ஆங்காங்குள்ள கம்சமயி களெல்லாம் ஒருங்குசேர்ந்த இச்செட்டிப்பின்கோ உளு க்கு உதவிபுரிந்து இத்திருப்பணின்யமுத்றறச் செய்தல் பெறுதற்கரிய பெரும் புண்ணியமாகும்

விவாகம்:—கந்தரோடை ஸ்ரீ. வேதுப்பின்ன மூதலி யார் குமாரிவற்பின்னபுடைய சிரேஷ்ட புத்திரிக்கும் பிறந்திறுகியார் ஸ்ரீ. பொன்னம்பலபின்னயைவர்கட்கும் சென்றை ககு ந்தேதி விவரகம் லெகுசிறப்பாய் கடை பெற்றது, மணமானும் மணமாளும் சுதவாழ்வெய்றி கீடூழிவாழ எம்பெருமான் கிருமைபபாலிப்பாராக.

தானவரவு: — கண்டியைச்சார்க்க கோணுவத்தை பென்னுமிடத்தில் ஒவரெயராயிருக்கும் ஸ்ரீ சிதம்பர காதர் வேலுப்பின்ளே என்பவர் தெல்லிப்பளேப் பேரத சைக்கிவித்தியாசாலேத் தலேமையாத்தியாயாகயிருக் து காலஞ்சென்றுபோன தமது சிகோதாருமிரிக ன்னத்தம்பி என்பவருக்கு செய்த அபரசிகிலையில் எமதோகையக்கு ரூபா கடிரித்த அனுப்பியிருகிக்கைறன ர்.மேஇம் ஸ்ரீ.கா. கண்ணித்தம்பியவர்களுடைய அப சக்கிரியையிலும் எமது சபைக்கு உரித்ததுப்பப்பட்ட ஞோ கம் பெற்றும்.

மாணம்: — மெஸ் உவு- குஸ் அவர்களுடைய பாரி யார் சென்ற ககம் தேதியன்ற தேகவியோகமாயி னர். பிரசுவகாலத்தி அண்டாய கோயே இவரது ம ரணத்திற்குக் காரணம். விவாசம் கடர்த ஒருவருஷ மாகுழுன் இவர் காலது தன் கைப்பட்டு மடிய கேரிட் டது பெருக் துக்கத்துக்கிடனே. சென்ற கஎம் தேதி எமது பழைய வசன்றர் சேர் உவில்லியம் தலைகள மடிர்களின் பாரியாரும், இரண்டொருகாள் கூவிண மாயிருக்து இறக்துவிட்டனர்.

ஞி. தில்ஃலைய்பலமங்களின் மாணம்—: சர்ப்பாண ங்கச்சேரி இரண்டாம் முதலியாராக இருந்த இவர் க சமென்னும் கோயால் பிடிக்கப்பட்டு இந்தை நடுத் இ நிதுகாட்களின்முன் காலஞ்சென்றவிட்டனர். இவர் கண்ணை தத்திலுள்ள ஒர் கற்குடும்பத்தைச் சார்த்தவர். தமது உடமைகளே வெஞ திறமையே:டும் கடாத்தி

தல்லமைக்சர்சருக்குப் பரிக—இருபது வருஷைந்திர்கு மேற்பட உத்தியோசம் கடத்தியிருக்கும் தவ்மைக்கச சருக்கு இராணியின் வச்சிர ஆரு சிவிக்கொண்டாட்டத் தன்று பட்டயர்கள் அளிக்கப்படுமென தேசாதிபதி யவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

திவிபத்த:—பூககரிலிலுள்ள விக்கினேஸ்பசர் ஆலய மொன்ற அக்கோவில் சதோற்சலதினத்தில் நீப்பற்றி எரிர்தடோனதாம்.

ஓர் பெரும்கொள்—மாத்தனதமிலுள்ள மெஸ் தில தா பெருத்தொன் — மாத்து நம்பதுள்ள மெஸ் நல சாத்தின் மென்பலர் தமது லே இக்காரன் ஏதோ குற் நஞ்செய்ததின் கிமித்தம் அவின வைது அழக்க அவ ன் ஓர் கத்தியான் தன் எச மான வேக் குத்தி உயிர்த்ற க்கச் செய்தனகும். இச்கொல்யாதகன் இப்போ முது பொவிசர் காவலிலிருக்கின் முனும்.

ழுத் பொலிசர் சாவலிலிருக்கின் மூரும்.

— இரத் தின புரியிலி ருக்கு சொழும் புக்குக் கோச்சுமார்க்கமாகப் பிரயானஞ் செய்த தர் கிங்களமாது, பிரசவேதினைப்பட்டு கோச்சிற்று னே தர் மகலைப் பெற்றனனாம். இப்பெண் தர் அரசாட் கிலைத்தியர் மின்வி. இவரோடு கூடப் பிரயானஞ் செய்த இரு செட்டிப்பின்றோகின அக்கோச்சுச் சார் செய்த இரு செட்டிப்பின்றாகின அக்கோச்சுச் சார் கிலைம் மிலிருக்குமிறக்கி அடுத்த ஸ்ரேசனுக்கு கடக்கு போசுச் செய்து கிரைகளை அவிழ்த்த மறைவுசெய்து அதிவிரைவாய் தமது அஸ்வங்களேச் செனுத்தி அவிசர வலிக் கோச்சாடுகில் தாவையும் பின்றோயையும் சேம மாய்ச் சேர்த்தனராம். wind Gerssennin.

மாய்ச் சேர்த்தனராம்.
அமரிக்க பிரசாதிபதியின் உற்குணப்—அமரிக்க ஐக்
கிய மாகாளங்களுக்குத் தற்போது பிரசாதிபதியாய் வக்த மெக்கின்வி அவர்களுடைய கினேகிதரும் மற் சேரரும் டரு000 டலர் செலவிட்டு ஒர்வித கடத்தடத் தீர்மானித்தார்கள். அதையறிக்த பிரசாதிபதி இவ்வி த எண்ணத்தை கீங்கள் கொண்டதே கமக்குச் சக்தோ ஷமாய்விட்டதென்றும், இவ்வளவு பெருக்கொகை கைய அவ்வித வீண்செவவில் விடாமல், ஆர்மீனியாவி அம் இந்தியாவிதும் பஞ்சத்தினுக் வருக்தும் ஏழைக ளுக்குக் கொடுப்பதே உத்தமமென்றும், அத்தொகை யில் பதினுயீரம் டலுகை ஆர்மீனியருக்கும் மற்றதை இத்திதேச்சனங்களுக்கும் கெடுப்பதே தணக்கு வி ருப்பமென்றும் எழுதிஞராம். சு. வரி, இத்திய இலங்கைப் புகைரதவீதி:— இராமரின

ருப்பமென்றும் எழுதுஞாகம். ச. ணி, இர்திய இலங்கைப் புகைரதவீதி: — இராமாணே யேன்றழைக்கப்படும் மேட்டின்மேலாய் இர்தியாவேர டிலங்கையை இணேர்துப் புகைரதவீதிபோவேதைப் பற்றிக் கொழும்பு ஒப்வேர்பர்திராதிபர் மேஸ். யோ ன் வெர்ச்சன் லக்தோம் வர்த்தகசங்கர்தின்மூன் ஒர் பிரசாரணம் வரசிப்பர். மேற்குக் கரைகீளம் கீர்கொழு ம்பு சலாபம் புத்தளம் மண்ணுசென்னு மிடங்கண் இ இனத்து அயரதவிதி திறப்பதைப்பற்றி மிகுதியும் வர தாபேயரிவரேயாதலின் இந்தியாவையும் இலங்கைக யையும் இணப்பதற்கு முன்னிற்பவரிவரே.

பி நப் பு:—பிராஞ்சு தேசத்தில் பிறப்பு அதிகமில்கு. ஜெர்மணி, ஆஸ்திரேலியா, இத்தலி இத்தேசங்களில் ஆயிரத்தத்கு உடைபிறப்பு. பிராஞ்சில்மட்டும் சே000-க் கு பிறப்பு உட. முற்கே நிய தேசங்களில் பிரஜைகள்

கடி தம்

குகசங்கிகையிலே மாயாவாதியார் கட்டிய சோட்டையின் அடியை கிபாயபிரங்கியிட்டு உடைத்துப் பெயர்த்துவிடல். சுஎ-ம் பச்சத்தொடர்,

க வெடிகை எடுத்தொழிக்கப்பட்டதென்பது அ ச்கிடப்பட்ட பாத்துமபுராணத்துக்குப் பின்னர்த்தகள் கடிக்குக் தெரியப் பேசக்தது. பதினெட்டுத்தாமேனு ம் முப்பக்காறதாமேனும் பாத்மபுராணம் வைஷ்ணவ பக்கத்தினரால் படிக்கப்பட்டதாக எழுத்துவாயிலாக வும் பரம்பகையாகவும் காகுதி பகரப்படாகொழிக்கும், அப் பாத்மபுராணத்திருத்து வேதகாரசுகச்சிரகாமமும் கிவதிகையும் எடுத்தோழிக்கப் படுமேயாயின், எண்ணி ப் பதினெட்டுத்தரம் ஏசான்மவாதியாரால் சூசகங்கி தை படிக்கப்பட்டதென்று எழுத்துவாயிலாகவும் பர ம்பரையாகவும் சாகுதி பகரப்படுமாயின், ஏகான்மவா தியரால் மாற்றப்பட்ட பாகங்கள் இவை இவை என் று சாஸ்திரப்பிரமான சாகுதியங்களால் ஒப்பிக்கப்படு மாவின், குதசங்கிகை சூதசங்கிகையாக்கப்பட்டதெ ன்ற கோடற்குப் பிறிதோர் சான்றும் வேண்டுமோ!

பராஸ்யசக்திர்விவிதைவச்ருபதேஸ்வாபாவினோற பலக்ரியாசு!!

''அவர் சிவஞர்) பாரசத்தி கவரபாவிடு எனவும், ஞர னசத்தி பலசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்தி எனவும் பல நிறப்படுவதாகக் கேட்ஃப்படுகின்றது'' என்ற கருத்தை க்கொண்ட குவதோகவதரோபக்டத மந்திரத்துச்கு உ பப்பிரும்மணஞ் செய்யப் போத்த கிவபுராணம்,

(1) எாமேவபராஞ்சக்கிம்ச்வேதாச்தைசசாகிக:| ஸ்வாபாலிகீஞாகபலச்ரியாசேச்யஸ் தவக்சதா| ஞாகக் ரிபேச்சாருபங்கெம்போர்த்ருஷ்டித்ரயம்மதம்| ஏதக்ம கோமத்தியசம்சதிக்கிரியத்வாசகோசாம்| அறப்சவிச்ய சாசாதிகரோதிசபகச்சதா|

இந்தப் பசாசத்தியையே கவேதாகவதரோபகிடத சாகையுடை பெரியோர் சுவாபாவில் எனவும், ஞான பலக் கிரியை எனப் போற்றினுர் எனவும், ஞானக்கிரி யா இச்சாசத்தி மூன்றும் சம்புவுக்கு முக்கண்களாக ச் சொல்லப்படும் என்றும், கண்ணுகப் போற்றப்பட்ட பராசத்தி வியாபாபேத ஞான இச்சாக் கிரியை மூ ன்றும் இந்திரிய தவாரகோசரமாயுள்ள மனசை அ டையுங்காற் பசு (ஆண்மா) அதின் இவைந்துநின்று எக்காலமும் எவற்றையும் அறிந்து செய்யும் இயக்பி வேயுடையதாகின்றது என்றும்,

(2) பசாஸ்யவிவிதாசக்தி:ச்ருதாஸ்வாபாவிசேரு தா! ஞாகம்பலக்க்ரியாசைவயாப்யோவிச்வமிதங்க்கு தம்| மாயாத்யாச்சாபவக்வக்கேர்விஸ்புலிங்காயதாத தா!

பராசத்திக்குப் பலவேறு வகைப்பூரம் சத்தி 'கேவா பாவிக்' என்றும், ஞானம் பலம் கிரியை என்றும் சுரு திவிலே (சுவேதோசுவதரோப கிடதத்திலே) ' கேட்கப் பூகின்றது என்றும், ஞானுபலக்கிரியை என்னும் இ வற்றினின்று இவ்வுலகம் அமைக்கப்பட்டது என்று ம், மாவைமுதலியன! திப்பொறிபோலே அப்பராசத்தி வினின்று தோற்றியவாம் என்றும்,

(3) கைதாத்விதாசைவததாகதாகச்சதா! சக்தய: கதுபித்பக்தேபகுதாவ்பவகாரத:||

சிவசத்தியான ந ஒன்றுயும் இரண்டாயும் நாறுயும் ஆயிசமாயும் விரிக்ற வேறபடும் என்னும் வியவகாக ம் உண்மையால் சுவேதாகுக்கி பலவகைப்பட விரிக்ற கிற்கும் என்றும் வியவகாக ம் உண்மையால் சுவேதாகுக்கி பலவகைப்பட விரிக்ற கிற்கும் என்பது பெறப்பட்டதாயிற்று. சாண்டுப் பிரதி பாதிக்கப்பட்ட சத்திகளுள்ளே அறுக்கிசக இருத்தியம் பற்றியுள்ள பகமேசுவநாருடைய விமலசைதன்னிய ப காசத்தி எனப்படும் கிவசத்தியினுடைய பிரபாவம் இப்போழுது எடுத்துப் பேசப்படுவதாகும். சிவபகாக நிற மகாதேவியேன அமையுங்கால் கிறையிராண் மகாதேவர் என்பபடுவர். கிவம் சத்தி என்னும் இருவருகைய விழுதிலேசமே சமண்த கராசரப்பிச்பஞ்சமுமைக், இவ்விருவகைப்பிச்பஞ்சுத்தினுள்ளே ஒன்ற அசுத்தமாகிய அசசமர்ய அபசமெனப்பட்டு கிற்கும்.

(4) கெயியார்ணைவாசம்விச்வம்களிச்வப்படுகொடுக்கை! காக வேன்! யதாசிவஸ்ததாதேவி உசாதேவி சதிரசிவ:! காக யோருக்காம்வித்யாச்சர்த்ரசுக்கிரிசுபோரிவ! சுக்த்ரோ கதையாத்யேஷையதாசுக்கிரி சயாவிகா! கபாதிவித்யமா கோயிறதாசுக்தியாவிகாகிவ: ப்ரபயாகிவிகாயத்வத்பா நாரேஷகவித்யதே! ப்ரபாசபா நுகாதேகைதாரும்ததபா ச்சயா! ஏவம்பரஸ்யநாகு பேசூஷாரக்கிசக்கியுறதாரும் திதி.!! கி வஞ் சத்தி என்னும் இருவர் வசப்பட்டே பிரபஞ்ச ச முனதாமண்றி அவ்விருவரும் பிரபஞ்சவசப்பட்டவ ச முனதாமன் நி வசத்தியார் நி வ ஜூக்கு அவிராபூணதயரக கையால் நி வபருமான் எவ்வாறு எவ்வெவ் வடியத் கை அதிவ்ஷடிக்கின்று சேர அவ்வாறே அவ்வவ்வடியத் தின் சத்தியைத் தாமும் அதிட்டித்து நிசு மும் ஏ சாய் நிற்பர். அவ்விருவரும் சர்திரன் நி க்கிரின் வளங்கா குற்பர். அவ்விருவரும் சர்திரன் வினவும் போ வப் பேதமுறுர் ரி சுத்திகையிகுறின் சந்திரன் வனங்கா ததைபோலச் சத்தியின்றிச் திவம் விளவுக்க தென்றும் கத்கை (கிரவுத்தை) விட்டுக் ததிரேசன் (சூரியன்) சீ திவழும் சத்தியும் ஒன்றுக்கொன்று ஆதிரயலாம் எ ன்றும் இவ்வுண்மை அறிக்கு அருணக்கி திவாசாரியக் வரமிகள்,

சிவஞ்சத்திகாதம்விக்து சதாகிவன் நிகழுமீச இவைக்தருளுருத்தொன்று ஒம் மாலய டெஞ்சு நிணென்றுப் பவக்தருமருவகாலி வகுருவகாது பயமொன்றுப் கவக்தரு பேதமேககாதனே கடிப்பணென் பர்.

சத்தியாய்விக்து சத்தியாய் மனேன் மணிசா ஞி பொத்து றமகேசையாகியுமை நிருவாணியாகி வைத்து றஞ்சிவாதிக்கில் கன்வருஞ்சத்தியொருத்தியா மெத்திறிக்ன் முனீசனத்திறம் வருநிற்பன்.

மைத்துறைகள்ளு வாசன தந்தமங்களுகற்பன. என்று திருவாய்மலர்ந்தறுளினர். சிவமின்றிச் சத் கி இல்ல என்றும், சத்தி இன்றிச்சிவம் இல்ல என் றும், ஆண்முச்சனர்கு எக்க வேரும் போச மோகூர் கொடுக்குள்கால் அருட்சத்தியாரோ முசைக்தே சிவ பெருமான் சத்தர் எனப்பட்டார் என்றும், அப்பாரச த்தியார் சிவத்தைப்பற்றிச் சின்மயீ பாவர் என்றும் (அதனுல் மாயாவரதி எனுடை அவித்தியா சடமாயிய

இன்றும் வரும். சி. செந்திநாகையர். ஞீஃபி.

பி சபஞ்ச விசா சம். (மாயுவாதிமகமுகலே) கா-ம் பக்கத்தொடர். சூசனம்.

இங்கானமே இவர் எரித்துக்கொண்ட எக்கொக்க கொள்கையும்; அவ்வக்கொள்கைப்பொருட்டு இவர் காட்டக்கொண்ட எக்கெக்க உபமானமும், எக்கெக்க அளவைக்காவது கிலநிற்குமாற்றவின்ற பிரோதமுற் நழிந்தமையினே காம் மேலே விளக்கிக்காட்டிறும். ஆகவே இவரது கொள்கைக்குள் யாதொண்றுவது அ க்கேளிக்கத்தக்கதல்லைவெண்பது கண்முக நிறத்தப்பட் டவாருயிற்று.

இளி ஒன் நர்கொன்ற மா நகொன்ற எ இருதிற இ ஸக்கணங்கள் ஒருபொருளின் கட் செறிக்த வீளங்குக ஸக் சுறித வீளங்கிக் காட்டுவாம். கடவுள் போரிவு டைய ராதலாலும், ஆன்மா கிற்றறிவுடையதாதலும், இக்காரணம்பற்றிக் கடவுளும் ஆன்மாவும் பேதம் எ ன்று கொள்லப்படுப் சூரிய ஒளியும் வினக்கொளியும் போல. இணி கடவுள் சர்வதாரகர் அமைதியாவது வினக்கமாவது இன்மையானும் இக்காரணம்பற்றி ஆ ன்மாவும் கடவுள் என்று கொள்ளப்படும். கடல்கீரும் உப்பும்போல, இங்கே இரண்டுவைகைகயாக எடுத்தக் காட்டப்பட்ட மதுக்களானும் முடிக்கப்படும் இரண்டு முடிபுகளும், தத்தம் எல்லக்குத் தக்களாறு அமைதி யுடையனவரம். மரயாவரதிகள் எடுத்தக் காட்டும் மு முடியுகளும், தத்தம் எல்லக்குத் தக்களாறு அமைதி யுடையனவரம். மரயாவரதிகள் எடுத்தக் காட்டும் மு முடியுகளுள் யாதொண்ளுவது இற்றைகம் கிஸ்கிற்பதின் றிச் சரம்புற்றழிவனவென்க, இதுகிடக்க.

பிசபஞ்சம் எல்லாம் பிரமமே என்ற பெருமுடிக்கிட்டி நிற்பாராகிய பாயாவாதிகள், இப்பிரபஞ்சத்திற் காணப்படும் இலக்கணங்கள் தாமோ பிரமத்துக்குரிய இலக்கணங்கள் எனத் தக்கனி என்ற எழும் ஆகேஷ பத்தைக் கண்டி அடனே ''இல்லே, இல்லே; பிரபஞ்சம் சுத்தப்பிரமம் அல்ல; பிரபஞ்சத்தின் விராமே பிரபஞ்சம் " என்று எழும் ஆகேஷ பத்தைக் கண்டே அடனே ''இல்லே, இல்ல; பிரபஞ்சம் சுத்தப்பிரமம் அல்ல; பிரபஞ்சத் ம்'' என்குருக்கள். பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே பிரபமஞ்ச ம்'' என்குருக்கள். பிரபமுக்குக்கன அமைதி இல்லையாம் என்று பிரமைகொள்வதால் வரும் ஒருபிரமேம் என்ற பிரமைகொள்வதால் வரும் ஒருபிரமேம் என்ற பிரமைகொள்வது ஒழித்துப் பொருள் பிறிது இருந்தால், அப்பிரமத்துக்குப் பரியூரண பங்கம் வக்தும் தன்று காதிக்குமுக த்தால், அப்பிரமத்துக்குப் பரியூரண மொன்று வாதிக்கும் இவர், சர்வத்தையும் பிரமம் என்று காதிக்குமுத் நிர்விகாரத்துவம் கின்மலத்துவம் முதலிய இலக்கணங்கள் அணத்தும் பரியூரணமைக்கள் முறிய மதைச் சிறிதேனும் சிர்திக்கின்றுரில்லே. அன்றியும், எல்லாம் பிரமமே என்பதனுல், அப்பிரமத்தின் பரியூரணக்கானும் செருக்கமாயும் கிற்கில இடங்களிற் சுத்தமாயும், சிற்கில இடங்களிற் சுத்தமாயும், சிற்கில இடங்களிற் சுத்தமோப்போ சாயியிரமன் கேறியிரம் திறியாயித்துன்று மிட்டால், இவர் இத்திணேப்பிர ம் எனில் சுத்தப்பிரமத்துக்குப் பரியூரணபங்கம் செருக்கும் விரையே இறுவுக்கிடக்க, பரியூரணக்குரனும் பரியூரணக்கரனும் பரியேர்க்கின் விகாரமே பிரபஞ்சம் என்றுவேர் சாதி

பிரமத்தின் விகாரமே பிரபஞ்சம் என்று இவர் சாதி ப்பதுகாரணமாக—பிரமம் விகாரப்படும் இவன்பிற்று மோ என்றும், அதுவும்சுண்டு மைக்துள அசுத்தப் பிர பஞ்சங்களாக அப்பிரமம் விசாரப்படுமோ என்றும்— பற்பல ஆகுஷேபங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றுக கிசழ்வ த கண்ட உடனே, இவர் வேனுர் வேடம்பூண்டு இவ் இல், இல்லே; பிரபஞ்சமெல்லாம் இவ்பொருள் கண்று முடிக்கின்றுர்.

பிரபஞ்சத்தை இல்பொருசனனக்காட்டல் கூடாது என்பதை காம் பற்பல பிரபலகியாயல்கொண்டு பகிலு காரமாகக் காட்டியிருக்கின்றேம். பிரபஞ்சம் பொய் என்றுல், அப்பிரபஞ்சங்கொண்டு சாதிக்கப்படும் பிரம ம் மெய்யாவது எவ்வாறு? காஸ்திகர் பிரமத்தைப் பொய்யேண்பர். மாயாவாதிகள் பிரபஞ்சத்தைப் பொ ய்யென்பர். காஸ்திகர் பிரமத்தைப் பொய்யென்பராயி தும், அவர் மெய்யென்று ஒப்புக்கொள்ளும் பிரபஞ் சம்சொண்டு பீசமத்தின் உண்மையும் செவ்வித்ற தா பீக்கப்படுதல் உடும். மாயாவாதிகள் பீரபஞ்சத்தைப் போய்பெண் துமாற்றுல், இவர் மெய்லென்று டைக் தல் கடாமல், அப்பீசமமும் போய்லாய், இவரத மத ம் தாள்திகத்தினும் பேர் இழிவுடைத்தொன்றுமென்ப த கண்குபோதர்துகிற்றல் காண்க

இனிப் பிரமம் ஒன்றேயன்றிப் பிரபஞ்சம் அணித் தம் பொய்யாம் என்றுல் பசி பசுபாசங்களும் பொய். (உ) பஞ்சிநாத்தியங்களும் போய் (க) குறுகியாதிக ஞாம் பெரும், (ச) இவப்பிரசாதமும் பேரும். (இ) ஞர னமும் பெரும். (க) முத்தியும் பொய்யார் இறுதியில் (எ) கடவுன்தாறும் பெரைய்யாய் முடியுமன்றே.

ஆம்! ஆம்! பஞ்சிரைக்கிய முதலாவினதாமும் பத கால்லே பெர்க்கிய இரைவிரை செர்வியதன்டாவின், உமதமை கீச் இக்ச் கை உமக்கே புவப்பைகிய பரமார்க்கிகத்தனையில் கிரைவ் விசாரிப்பதன்டாவின், உமதமை கீச் கை உமக்கே புவப்பைகிய. பரமார்க்கிகத்தனையில் இவைகள் எல்லாம் பொய்போனப்படுவது, இவற்றுக்கே தல்மபற்றியன்றி மற்றைப்படியல்ல, எல்லாணம் தேர்வியற்றியன்றி மற்றைப்படியல்ல, எல்லாணம் தேர்வியர்க்கு கிரிக்கிய இவை எல்லாம் கீரிக்கிய இவை எல்லாம் பிரமச் கிரிக்கன அசக்தென்றெருக்கப் பேசப்படும். இது பற்றியே இவை எல்லாம் பிரமச் கைமும் இல்பொருள்கும் இனை செர்வியர்களு அமைத்த இரை செய்யோமுர்களு அமைத்த இரை செய்யோருள்களு அமைத்த இரை செய்யோருள்களு கிரிக்கிய கிரிக்கிய கேரிக்கிய பேரம் கிரிக்கிய கிரிக்கிய கேரிக்கிய கேரிக்கிய கிரிக்கிய கிரிக்கிக்கின் குரிக்கிய கிரிக்கிக்கின் குரிக்கிய கிரிக்கிக்கின் குரிக்கின் கிரிக்கிய கிரிக்கிக்கின் குரிக்கிய கிரிக்கிக்கின் குரிக்கின் கிரிக்கிய கிரிக்கிக்கின் குரிக்கிய கிரிக்கிக்கின் குரிக்கின் கிரிக்கிய கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிய கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்கின் கிரிக்கிக்

மேலேப்புலோலிச் சிவஞானப்பிரகாச சபையின் உபற்றியாசம்,

மேஸ்ப்புலோலிச் கைவப்பிரகாச வீத்தியாசாஸ்வி லே, ஷைச்பையாகுடைய கேள்விப்படி, ஸூரீமத். அரி-வேண்டுயில் வரசுணப் புலவர் அவர்சளாலே இத்தமு அ-உ வெள்ளிக்கிழமை இரவு ஒரு உபக்கியாசஞ் செய் யப்பட்டது.

''கல்லாவின் புடையமாக்தி'' என்னுக் இருவிருத்த த்தைப் பீடி கையாகக்கொண்டு கடவுளுண்டைம், போ கமோட்சமருளுள் காசணமாகிய உருவழுக்கைம், வே தாகமமருளிய உண்மை, அவற்குற் கூறப்படுகின்ற அ த்திவித்உண்மை, வேதாகம் வபேதவுண்டைம் வேதாக மப் பிரமானவுண்மை முதவியன், அதிபிரபலமாகிய வடமொழி தென்மொழிப் பிரமாணங்களோடு எவரு ம் விளக்குமாறு பிரசங்கிக்கப்பட்டன்.

ம் விளக்குமாற பிரசங்கிக்கப்பட்டன.

வேதாகமப்பிரமான உண்மையிலே ஆகமங்கிகுப் பற்றி வேதங்களில் ஓரிடத்தாஞ் கட்டப்படுதலின்மை யாஸ் ஆகமங்கள் அப்பிரமாணமாடும்ன்பார் மதத்தை மறத்து; ஆகமங்கள் அப்பிரமாணமாடும் இன்ன இன் ன இடத்தே உய்த்துணரமைப்பாகவும், இன்ன இட த்தே வெளிப்படையாகவுங் கூறப்பட்டிருக்கூறதென் நம்; அவை சைவாகமப் பிரமாணய தீபிடை முதலிய காத்திரங்களிற் கூறப்படுவள வென்றும்; அவத்றிற்கில இங்கே விஜபஞ்செய்திருக்கின்ற குருமாத்திகளுள் ஒருவரிடத்தள்ளன என்றுக் குறிப்பிட்டாரகள்.

பின்னர் ஸ்ரீமத். வ. குமாரசுவாலிப்புலபர் அவர்க னாலே மேற்கண்டலிலையங்கள் ஒவ்வொன்றம் சன் தேரதிக்கப்பட்ல வடமொழி தென்மொழிப் பிரமாணக் குறிப்புகளோடு அதிசாதரியமாயனுவதிக்கப்பட்டன.

குற்படிகளோல் அதாசதாபட்டத்துவதுக்கப்பட்டத்து பின்னர்ப் ஸ்ரீமத். செ. இராமலில்கக்குருக்கள் அவர்கள் உபர்ரியாசகரவர்களத் குறிப்பின்படி ஆகம வுண்மையை உய்த்துனரைவைத்துக் கூறிய யகர்வேத த்தை எடுத்துக் கூறி அதன்பொருள் வெளிப்படை யரகப் பிரசங்கித்து எவரையும் ஆனர்திக்கக் செய்தார் கள்.

பின்னர் சபாலிகிசர் ஞூ. ச. ஆறமுகப்பின்ஃனயால் உபக்கியாசகர்கட்கும் குருமூர்த்திசட்கும் என்னய சபை யார்க்கும் வர்தனமேனிக்கப்பட்டு மோசக்தோறம் இவ் வரறு உபக்கியாசங்கள் கடைபெறம்படி. யருள்செய் யுமாறு கடவுட் பிசார்த்தஃனையுஞ்செய்யப்பட்டது.

ஆரம்பசமாப்திகளில் தேவாசபடனமுஞ்செய்யப்ப ட்டத.

தன்முகினு பங்குனிமா கடு மேஃப்புலோலி

இக்களம் நிற சைவன்.

should be made entirely optional on the part of the students or their parents, and part of the exorbitant attention those languages at present receive, should be divided between a present receive, should be divided between a more thorough study of English literature and the general cultivation of the vernacular languages. We are not at one with those who consider that the study of the classics is an indispensable aid to the proper culture of the mind, and we think under the conditions existing in Ceylon it is even unsuitable for such purpose. The mind of the Ceylon boy is sufficiently cultivated by a study of English, which is a language as much foreign to him as Latin is to the English boy. Latin is to the English boy.

Latin is to the English boy.

Our firm conviction is that the system of education adopted in Ceylon is not conceived so as to meet the wants of the general public, however well it may suit English and Burgher boys and a small section of the singhelese and Tamils who have abjured their own languages. The acquisition of English is both processors and paciful, and we would lish is both necessary and useful, and we would insist on a high degree of proficiency in that subject; but to cram the intellect of our boys with Latin and Greek studies is absurd in an

eminent degree. We earnestly solicit the attention of the educational authorities to our recommendations. We are quite sure that, amongst other matters, the change we desire in the curriculum of the the change we desire in the curriculum of the Royal College as to making Latin an optional subject, will recommend itself to its present Principal, who has already proved his interest in the promotin of sound education by requiring a higher standard of knowledge in English from school-boys generally.

Finally, we may remark that our views on this subject are, in general, keeping with those expressed by our retired and esteemed Poisne Justice, Mr Clarence, in a lecture delivered at the Imperial Institute.

THE PROPOSED ABOLITION OF THE SCHOOL OF AGRICULTURE. This school is a Government Institution

intended to experiment and improve upon agriculture generally, and to instruct youths on the scientific cultivation of new agricultural products in this country, and disseminate information on agricultural subjects by means of the Agricultural State of the agricultural progress of its Magazine. Much of the progress of our country in the field of agriculture will cease with the abolition of this useful institution. It is not an institution from which the Government can expect a return, and solely exists for the benefit of the people.

The want of an institution of the kind in an

agricultural country, where the people them-selves are loth to making experiments of any ents of any kind, cannot be denied by any; and if the present one has not fully answered its purposes, the remedy lies not in pulling it down, but in supplying its defects. It is hoped that our paternal Government will decide against taking the threatened step

NOTES & COMMENTS

NOTES & COMMENTS

Mr. H. H. Cameron—This gentleman, who was the District Judge of Jaffna for over a year and who acted as the Government Agent of the Northern Province for one month from the 8th Ultimo, left Jaffna on the 13th Instant to assume duties as acting District Judge of Kandy, There is little chance of Mr. Camerou reverting to his permanent appointment as District Judge of Jaffna, as by the time his acting term of office at Kandy expires, several changes will have occurred in the higher offices of the Civil Service, which may occasion his transfer to a higher appointment which he is justly entitled higher appointment which he is justly entitled to. Mr. Cameron being familiar more with revenue work than judicial, it will very much conduce to his own interests and those of the conduce to his own interests and those of the public, if he is appointed to one of the Agencies. Though wanting in judicial experience, he made up for it by the extreme care he took in the investigation of a case. He had his heart in the work, and far from shirking a point which called for his decision, Mr. Cameron tried to understand all the aspects and bearings of a case not excluding its most unimportant details and remote side-issues, so that his proceedings were necessarily lengthy and protracted. In this respect, he was a decided improvement on one or two of his more brilliant predecessors, whose proceedings were characterized by indecent hasto and scant courtesy to the Bar. Mr. Cameron's urbanity and polished manners made him much liked by the Bar and the public, and we can say without fear of contradiction that he was one of the most popular Judges that presided over the Jaffna Bench. In communications has more proper to acquire of a case not excluding its most unimportant cruntual cases he was more prone to acquit

discrepancy in the evidence for the Prosecution, he used to give the benefit of it to the accused

The Central-Road Mail-Ooach—The runners of his Mail-coach are not keeping to their engagements. The Jaffna mails generally arrive gagements. The Jaffna mails generally arrive late. In Mr. Asaipillai's time we think the Coach-Service was much better managed. There were no delays except in the rainy season, and even then, not always. At this time of the year, Mr. Asaippillai's coach was always punctual to time. Those who desired the change will have to regret it now. Never before in the history of the Coach-Service had bullock-coaches been employed to carry mails between Jaffna and Ele-phant Pass, which Mr Pate is now doing. We are amused to see that those who found fault with Mr Asaippillai, in season and out of season, are holding their tongue in the face of the gross irregularities now existing. We re-frained from adverting to the subject hitherto the hope that the present contractors will effect an improvement, but so far, we have waited in vain. We think that none but a plucky Jaffna man of the active and thrifty habits of Mr. Asaippillai can successfully cope with the work of the Coach-Service in the Tamil country North of Anuradhapura, at the present rate of contract. It is a circumstance to be noted that Mr. Assippillai's private coach running along the same route as the mail coach, ning along the same route as the mail coach, arrives earlier than the latter does.

The State of Christianity-In the Apostolic Constitution of Pope Leo XIII dated 25th January 1897, His Holiness states "that almost every doctrine which Jesus Christ, the Saviour of mankind, has committed to the custody of His Church for the welfare of the buman race is daily called into question and doubt." A con-temporary could not bear to hear similar words from the lips of Swami Vivekanauda. What has from the lips of Swami Vivekananda. What has he now to say to the words of the venerable Pope? True the words of the Head of the Catholic Church have reference to the agnosticism unbelief, and atheism that affect the West. We, however, go further and ask whether the teachings of Christ have any practical or permanent hold on the minds of even those who are said to believe in him, barring a few instances here and there. Christian Europe is now the laughing-stock of the world. Having gone through the alleged humane and Christian process of exterminating the aboriginal races of America and Australasia, the Christian nations of Europe have set their eyes on Africa, where the work of extertheir eyes on Africa, where the work of exter-mination is now in full swing. While Christian England even carried war into China to obtain her territories, she suffers her colo al to mob and insult the British Indiny of Natal to mob and ny of Natal to mob and insult the British Indian subjects of Her Majesty and to pass penal laws having the effect of shutting them out altogether from the Colony. The Coloured Races Restriction Bill of Australia practically excluding even natives of India from that country, affords another instance of the inequality of the laws enacted by Imperial England. The bickerings and quarrels of the most warlike nations on the face of the earth overthe Cretan question afford a very sad spectacle. If half-a-dezen individuals should shillytacle. If half-a-dozen individuals should shillyshally and haggle over a matter in the fashion in which the Great Powers of Europe are doing and are accustomed to do, the former will be put down for liars and dishonest men. Why can't what is true of individuals be true of nations? The Rev. Dr William R Alger of Boston says Our social environment, instead of being re-leemed, instead of representing the archetype deemed, instead of representing the archetype mind of God, the redemptive, is cosmic, and it is vain for us to go and preach Christianity when just as fast as we utter these precepts they are neutralized by the atmospheric environments in which they pass. The great anti-Christ of neutralized by the atmospheric environments in which they pass. The great anti-Christ of the world is the unchristian character and conduct of Christendom, All through Christendom we preach and prefess one set of precepts and practise the opposite. We say. "Seek ye first the kingdom of heaven and its righteousness and all else shall be added unto you." We put the kingdom of heaven and its righteousness in the back ground and work like so many incarnate back ground and work like so many incarnate devils for every form of self-gratification." Indeed our experience of Christians in Ceylon is the same. No people are more actuated by considerations of caste, colour, or creed than they. Hindus should not establish schools or colleges, Hindus should not become leaders of society, Hindus should not attain to high offices. Colombo Christianity cannot brook the idea of a Hindu gentleman becoming a High Court Judge. In short, by all Non-Christians and the liberal-minded among Christians (of whom there are only a few) Christianity has come to be regarded as an organized hyporrisy preaching one thing and practising another. We are not concerned with

the truth or otherwise of the religion, which is a different thing, but its influence on Christians is practically almost nil.

LOCAL AND GENERAL.

Weather-The heat has been a little allayed by the blowing of the South-West monsoon though occasional'y the monsoon ceases and the wind-blows from all quarters of the compass. The weather is unsettled yet, and we think the regular monsoon will be ushered in with heavy

Our paper-Owing to the Hindu New Year festivities, there was no issue of this paper on the 14th Instant.

The Hindu New Year—As usual, the Hindu New Year's day fell on the 12th Instant, which was observed with much eclat by the Hindus of Jaffna. The Easter Holidays closely following the New Year's day, the Hindu clerks and officials of Jaffna have been given ample acope for the celebration of the New Year

The New Government Agent—Mr. F. C. Fisher, who has been appointed to act as Government Agent of the Northern Province in the room of Mr levers, assumed duties on the 14th Instant. Mr. Fisher is not new to Jaffna, baving been here in his younger days as Office Assistant to the Government Agent

Mr. Haughton—The Acting District Judge of Jaffan appears to be the right man in the right place Though he has not been here sufficiently long to enable us to form a proper judgment, from the little we have seen of him we are able to say that he reminds one of Mr. Conolly, one of the ablest and popular Judges that ever presided over the Jaffna District

Marriage in high life—The marriage of Mr. V. S. Ponnawbalam, Proctor Jaffna with the eldest daughter of Mr. Velupiai Mudaliyar Coomaravelupillai of Kantharodai took place on the 19th Irstant at the bride's residence. friends and most of the relations of the parties attended the wedding and wished them health, wealth, long life, and prosperity. We tender our successt congratulations to the bride and bridegroom.

Lady Twynam - We regret to have to record the death, on the 17th Instant, of Lady Twy-nam the wife of Sir William C. Twynam K. C. M. G., the retired Government Agent of Northern Province.

The late Mrs G. W. Woodhouse—This lady, the wife of the popular Office Assistant to the Government Agent, Jaffua, and the eldest daughter of Dr. Dias, the retired Colonial Surgeon, breathed her last on the 11th Instant. The deceased was ailing from a complication of diseases which supervened on child-birth. She was married only about a year ago, and leaves behind an only daughter. We tender our heart-felt condolences to the bereaved husband.

Obituary-Mr. Tillaiyambalam of the local Kachcheri died of consumption, about a fortnight ago, at Chunnagam, his native place.

The Queen's Diamond Jubilee-A committee The Queen's Diamond Jubilee—A committee of leading residents and officials, with several Sub-Committees, has been formed in Colombo to arrange for the due celebration of her Majesty's Jubilee in Ceylon. It is said that the Government intend deputing Mr.: Ramanathan to represent the Tamils of Ceylon at the celebration of Her Majesty's Jubilee in England, A better selection could not have been made. It is fitting that the gentleman, who, for several years represented the Tamils in the Legislative Council with conspicuous success and to the entire satisfaction of his constituents, should the entire satisfaction of his constituents, should the ertiresatisfaction of his constituents, should be selected to represent them at such an all-important function as that of the celebration of Her Majesty's Jubilee. If a second delegate is to be sent to represent the Tamils of the Island, we hope that the selection will be madefrom among the inhabitants of the Northern and Eastern Provinces. Colombo, which is not a Tamil District, should not have a monopoly of the Tamil representatives. We, however, think it is not necessary to send more than one poly of the Tamil representatives. We, however, think it is not necessary to send more than one Tamil gentleman from Ceylon at the public expense, in view of the fact that the Tamils are a well-known race having their head quarters in Southern India, where they will have their full share of representation, while the Singhalese being a small community inhabiting only South Caylon require a full quota of members. South Ceylon require a full quota of membera to bring them into prominence.

PRINTED AND PUBLISHED BY P. CARTHIGARA-PILLAI FOR THE PROPRIETORS AT THE SALVA-PRAKASA YANTES OFFICE, JAFFNA.